

J. K. Rowling: Harry Potter és a Bölcsek Köve

A Harry Potterről szóló, hétkötetes regényfolyam első része. A könyvben megismerkedhetünk többek között a Roxfort varázslóiskolával, Harryvel, a varázslópalántával, és tanúi lehetünk csodálatosan izgalmas kalandjainak.

Harry Potter kisfiú, történetünk kezdetén 11 éves, valamint varázsló is, talán a leghatalmasabb varázsló, a kiválasztott, aki meg tud küzdeni a gonosz erővel, erről azonban fogalma sincs. (..) Harry aztán egy napon levelet kap, pontosabban néhány tízezer levelet, a biztonság kedvéért, mivel a nagybácsi elkobzós kedve magasra hág, amelyből megtudja, hogy a következő szemesztert Roxfortban kezdheti, a világ legnevesebb bentlakásos varázslóiskolájában, amely nem kis mértékben hasonlít a brit iskolarendszer hírhedt public schooljaira, talán attól eltekintve, hogy koedukált. Harry, a kifosztott árva ekkor belép abba a világba, amelyhez szülei is tartoztak, hogy megküzdjön azzal a Ki-Ne-Mondd-A-Nevét sötét erővel, amely árvává tette. Harry kiválasztott, homlokán a jegy, de egyben közönséges nebuló is, akinek minden kiválasztottsága ellenére fel kell mutatnia valamit, esetünkben kiemelkedő sportteljesítményt és kellő csapatszellemet, hogy elnyerje az egyszerű diáktársat megillető tiszteletet, és megússza valahogy a vizsgáit. A Gonosz Erőt nem könnyű legyőzni, de egy elitiskola hierarchiájában kiküzdni valami helyet, főként, ha az alsóbbrendű muglik között nevelkedett az ember, és mit sem tud a magasabb bűbájról, az még nehezebb. Több tucatnyi sajtótermék próbált már magyarázatot találni Harry Potter sikerére. Kezdjük talán azzal, hogy a könyv jó, szellemes, technikás, sodorja az olvasót, és ez elmondható a magyar kiadásról is, amely eltalálta a helyes középutat a máris nemzetközi kultusz tárgyát alkotó invenciók (Muggle: a tökfej normális világ, Quidditch: a nagy nemzeti varázsló sport) túlzott magyarítása és elvtelen átvétele között. (Babarczi Eszter, MagyarNarancs, 2000.)